పద్మిని నాకు చాలా బాగా తెలుసు. ఎంత బాగా అంటే పద్మిని గురించి పద్మినికే తెలియనంత బాగా, అంత స్పష్టంగా. అసలు ఆమె గురించిన అసలు చాలా మందికి తెలీదు– జ్ఞానతేజ లాంటి మేధావులకు కూడా.

'జ్ఞానతేజ' పేరు కథ కోసమని నేను పెట్టింది కాదు. అసలు అతని అసలు పేరు అదే. నే చెప్పేదంతా విన్నాక కూడా మీరు అనుమానించ నక్కరలేదు.

చేరడం గుర్తించని తేజ పెరటివాకిట్లో సంధ్యా వందనంలో వున్నాడు.

నేనే లైట్లు వెలిగించాను.

కాని పద్మిని పేరు ఆలా కాదు.

పద్మిని గురించి తెలియని చాలా మందిలో మీరూ ఒకరు కావద్దు. అందుకే జ్ఞానతేజ దగ్గరకు వెళదాం.

* * *

'తేజోనిలయం' గేటు పక్కకు తొలగించి లోపలకు వెళ్ళాను.

సంధ్య లోంచి వెలుగుజారి చీకటి

కాసేపటికి నిష్టలోంచి లేచి- నన్ను పలకరింపు నవ్వుతో సత్కరించి- లోపలికి వెళ్ళాడు.

పట్టుపంచెలోంచి- లుంగీలోకి మారి వచ్చి అతని పుస్తకాల గదిలో కూర్చున్నాడు.

"ఏమిటోయ్ ఆ చిరునవ్వు- ?" అన్నాడు.

నేను నవ్వుతున్నానా ? నా ముఖంలో చిరునవ్వు అంత స్పష్టంగా బయట పడిపోయిందా !

నిజమే ! నవ్వురాదూ ? ఆ పట్టుపంచ- ఈ డిస్కో లుంగీ- ఏమి కాంట్రాస్ట్ ! !

అతనికి చెప్పి ప్రయోజనం లేదు.

ఆ కాంట్రాస్ట్‌ని యోగవాసిష్టం నుంచి కాఫ్కాదాకా కోట్ చేసి సమర్ధిస్తాడు.

అతని మేధాశక్తికి, వాగ్ధోరణికి అడ్డుకట్టలు లేవు.

కాని నాకు ఆ మహద్గ్రంధాల— ఆ మహాశాస్త్రవేత్తల పట్ల గొప్ప గౌరవంతో కూడిన జాలి— జ్ఞానతేజను చూసి నవ్వాడు.

'చిరునవ్వుకు కారణం చెప్పలేదు. సరే- ఏమిటీ మౌనం? ఎందుకీ ధ్యానం?" తేజ ప్రశ్న వింటుంటే మళ్ళా చిరునవ్వు లోపల నుండి.... 'సుందరమూర్తి' పాట గమ్మత్తుగా.... అతను అన్న మాటల్లో.

ధ్యానం అంటే అతని అర్థం వేరు.

'సినిమా పాట— వీమాట....' అంటే —కొరతాడు కూడానూ ?

"ఏవీలేదు తేజా. రకరకాలుగా ఆలోచిస్తుంది నా మనసు. నా చిరునవ్వుల కారణాలు నాకే నవ్వు కలిగిస్తాయి"

తేజా చాలా తెలివయినవాడు.

"తప్పించుకో అలాగే- అయినా నేను జ్ఞానతేజను. మా నాన్నగారు క్రాంత దర్శిత్వంతో పెట్టేరు నాకు పేరు" అన్నాడు.

వాళ్ళ నాన్నగారి మాట వచ్చేసరికి అతని ముఖం చెప్పలేని మూఢ భక్తి భావంతో నిండిపోయింది.

అది భక్తి భావమేనేమో !

ఊరికి నేనే 'మూఢ' అని విశేషిస్తానేమో !

పోనీ నా 'పాపం' నాదే.

"దానికేం కాని తేజా- ఈ రోజు నిన్ను ఒక చోటికి తీసుకు వెళ్ళాలని వుందోయ్" అన్నాను.

"ఎక్కడకో ముందుగా చెప్పకుండా రాను" నా మాటల్లోని ప్రేమని ఏ మాత్రమూ పట్టించుకోని సమాధానం.

"మైడియర్ తేజస్వీ- నిన్ను చాలా ప్రశాంతమయిన ఇంటికి తీసుకువెళతాను" అని 'నిన్ను ఉద్ధరించాలని నాకెందుకు ఈ ప్రయాస' అని మనసులో అనుకున్నాను.

ఏ మనుకున్నాడో. ఎలాగో ఒప్పుకున్నాడు.

* * *

"పద్మినీరమా" అని పిలిచాను తలుపు తట్టి

ఆ మూడు గదుల గృహంలోనిగృహిణి రాణి వంటింట్లోంచి బెడ్‌రూమ్ దాటుకుని వచ్చినట్టుంది- కాస్త ఆలస్యంగా తలుపు తీసింది.

తీస్తూ "ఏమిటి పిలుపులూ నువ్వూనూ" అంది చిన్నగా నవ్వుతూ.

"నీకు ఎప్పుడూ కొత్తే నా పిలుపులు. అసలు అదేనోయ్ జీవితం. నిత్యనూతనంగా ఉండాలిట. కవిత్వమూ అంతే అంటారు"

ఆ అమ్మాయి ఎదుట నిలబడితే ఇన్నిన్ని మాటలు ఎలా పుట్టుకొచ్చేస్తాయో నాకు ! అని చిన్న ఆశ్చర్యం.

"ఏమిటో- అన్నీ గమత్తుగా చెప్తావు ....అన్నీను" అని నవ్వి నా వెనుక అనహనంగా వున్న తేజాని అప్పుడే చూసింది.

అప్పుడు పరిచయం చేశాను తేజాకు ఆమెను.

అతను మేధావి అని విని ఆమె కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో వెడల్పు అయి మెచ్చుకోలుతో మెరిశాయి.

"రండి- రండి కూర్చోండి" అని ఎంతో ఆదరంగా ఆహ్వానించింది.

ఆమె సన్నటి వేళ్ళతో ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన పూవుల కవర్లు తొడుకున్న పేము కుర్చీలు.

ఆ ఇంటి నున్నటి గచ్చుమీద గోడకి హాయిగా జారబడి కూచుని ఆ పూల సౌందర్యం చూడాలని అనిపిస్తుంది నాకు ఎప్పుడూను.

జ్ఞానతేజ చాలా రిజర్వ్‌డ్‌గా ఇరుక్కున్నాడు ఆ కుర్చీలో.

"మీ పేరు పద్మినా ?" అడిగేరు.

చిన్న మొహమాటంతో "అబ్బే కాదండీ- పద్మావతి. అంతా పద్మ అని పిలుస్తారు" అంది.

తేజ మళ్ళా సైలెంట్‌గా అయిపోయి కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

"మీరు చాలా విషయాల్లో చాలా తెలిసిన వారు అని మా మోహనమూర్తి మీ గురించి చాలా మాట్లు చెప్పాడు మీలాటి వారి పరిచయ భాగ్యం కలిగినందుకు నాకు చాలా ఆనందంగా వుంది" అంది.

తేజ కళ్ళు తెరిచాడు. ఆ కాంప్లిమెంటు తనకు ఇంతకు ముందే చాలా మాట్లు చాలా మంది ఇచ్చినట్టుగా బింకంగా

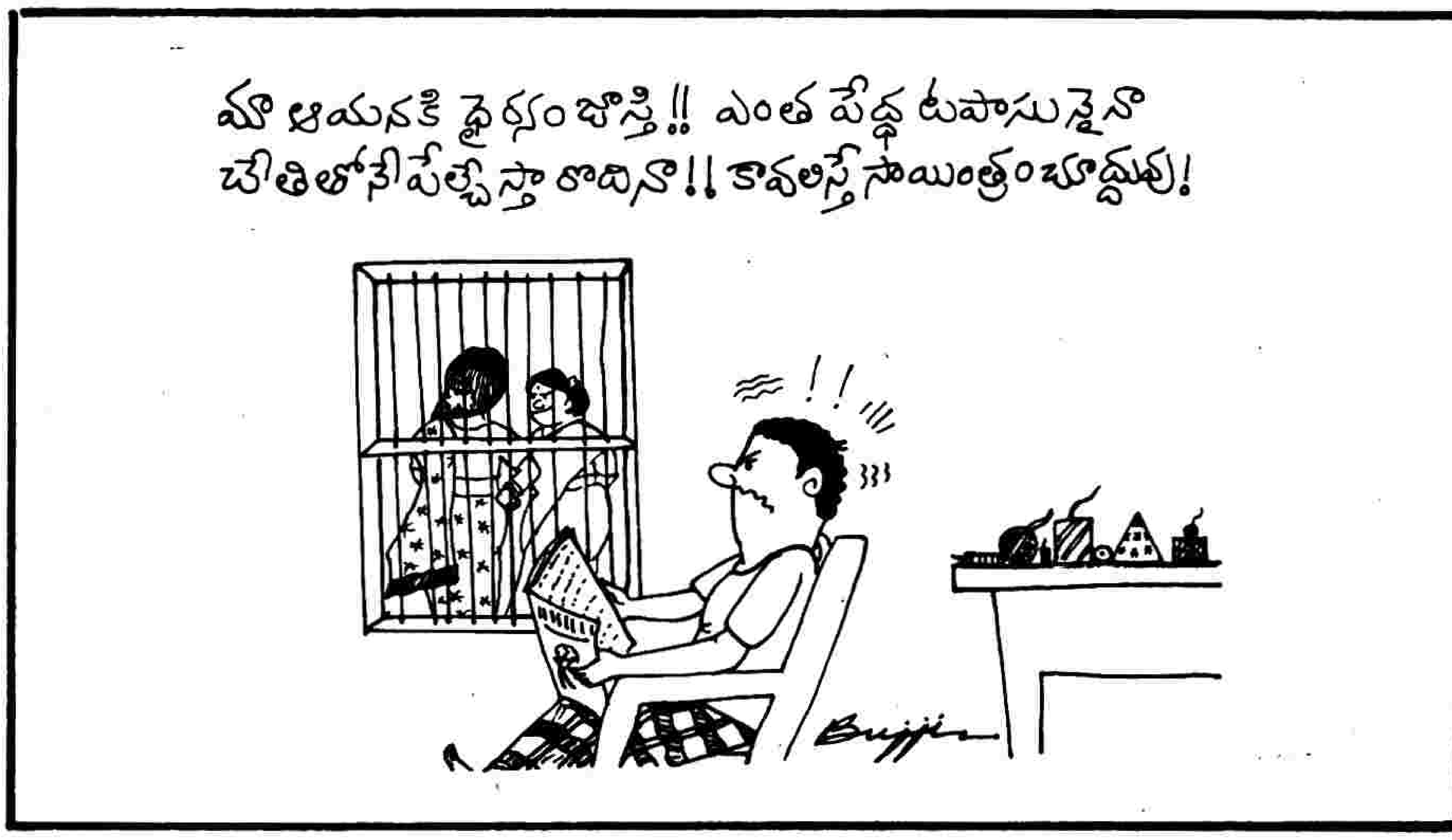

విగుసుకున్నాడు.

ఈ డ్రామాని ఆశ్చర్యంగా, విషాదంతో చూస్తున్నాను నేను.

"మా మోహనుడు నా బాల్య నేస్తం. అసలు బాల్యంలో జరిగిన జీవితం చాలా గాఢంగా జీవితాంతమూ మనసులో నాటుకుపోయి వుంటుంది కదండీ? ! నేను ఇతనితో సమానంగా గోళీలు ఆడేదాన్ని" అంది నవ్వుతూ.

తేజ పరధ్యానంగా ఉన్నట్టున్నాడు. ఆ మాటలన్నీ విన్నాడో లేదో తెలీలేదు.

నా అంచనా తప్పు. విన్నాడు.

"అసలు బాల్యంలో మన చేష్టల బాధ్యత మనది కాదు. మన తలిదండ్రులది. శాస్త్రం అదే చెపుతుంది. మన అన్ని బాల్య చేష్టలకీ తలిదండ్రులు బాధ్యత పడి గమనించి ఉండాలని"

అసలు ఇలా మాట్లాడకపోతే అతను జ్ఞానతేజ కాడు.

ఈ జ్ఞానతేజకు గాలి చల్లదనమూ, పూల సువాసన, దయగల మనుషుల ప్రేమ చూపించి మనిషిని చేయాలని నాకెందుకు ఈ తాపత్రయం ?

పద్మ నవ్వి వూరుకుంది.

"ఆ గులాబీలు అంతంత పెద్దవిగా పూయడానికి కారణం తెలుసా మీకు ?" అని అడిగాడు.

ఆమె నవ్వుతూ "తెలీదు" అంది.

నిజమే ! నాకూ తెలియదు. కాని కారణం గురించి నేనూ ఎప్పుడూ ఆలోచించలేదు. అసలు ఆ గదిలోకి అడుగుపెట్టగానే పూలవనంలో ఉన్నట్టుంటుంది. గది మధ్య టీపాయిమీద సన్నటి గాజుగ్లాసులో ఎర్రగన్నేరు పూలగుత్తి ఉద్యానంలోకి మనసు వెళ్ళి కూచుంటుంది. ఇంతలో ఆ మూలన వున్న బాలకృష్ణుడి చిన్న విగ్రహం తలమీద అమిరిన ముద్ద మందారంలోనూ, పాదాల చెంత వున్న పారిజాతాల్లోనూ హృదయం కలిసిపోతుంది.

బుక్ షెల్ఫ్‌లో ఫ్రేంలో బిగించిన ఫొటోలో ఉన్న రెండే రెండు పసుపు పచ్చని గులాబీలు దృష్టిని లాగేస్తాయి.

కారణాలు ఎక్కడ ఆలోచిస్తాను ? ! !

తేజా చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

ఆ పూలు ఎక్కడెక్కడ పెరుగుతాయో, వాటికి కావలసిన నేల, వేయవలసిన ఎరువులు— ఎరువుల పాళ్ళు, చాలా వివరంగా చెప్పాడు. గులాబీల జాతులు, రకాలు- ఇన్ని పేర్లు ఇంత తొణ్ణంగ నోటికి ఎలా వచ్చునో ? అన్నీ చెప్పాడు.

చెప్పి చివరగా "వాటికి సంబంధించిన పుస్తకాలు రేపు పంపుతాను- చదవండి" అన్నాడు.

పద్మ ఆశ్చర్యంగా వింది.

మంచి కాఫీ ఇస్తూ అంది "మావారూ పిల్లలూ కాసేపట్లో వచ్చేస్తారు"

అది విన నట్టుగానే తేజా లేచి నిలుచున్నాడు.

వచ్చేశాం.

* * *

నేను విసుగు చెందలేదు.

తరుచు నేను, తేజ ఆ ఇంటికి వెళ్తుండేవాళ్ళం.

తరుచు ఆమెతో గొడవ పెట్టుకునే ధోరణిలో మాట్లాడేవాడు.

కాని పద్మిని-నాకు తెలిసిన పద్మిని- మధ్యలోనే నవ్వేసి వాతావరణం తేలిక చేసేసేది.

"ఆదమరచి ఎప్పుడయినా.... అన్నానా ?" అని చిన్న కూనిరాగంతో రాజీ కుదిర్చేసేది.

ఆ రాజీకీ, ఆ రాజీ కుదర్చడంలోని వ్యంగ్యానికి వెనుక వున్న ఆ సుతిమెత్తని హృదయం నన్ను పూల పరిమళంలా తాకేది.

తేజా కోసం నేను పద్మినిని నొప్పిస్తున్నానేమో ? అన్న చిన్న అనుమానం నాలో.

* * *

పద్మిని ఒకరోజు అడిగింది నన్ను.

"ఆయన- జ్ఞానతేజ- నిజంగా జ్ఞానతేజుడే. ఎన్ని విషయాలు తెలుసునో ! ఎంత విజ్ఞానమో ! నాకు గొప్ప గౌరవం కలుగుతుంది ఆయన్ను చూస్తే.

కాని చిట్టి గులాబీల అందం అనుభవించాలంటే అంత చదివి ఉండాలా ?"

ఈ ప్రశ్నలో అమాయకత్వమేఉందో, గడుసుదనమే ఉందో ఆమెకే తెలియాలి. నాకు ఒకటి మాత్రం తెలుసు-ఆ రెండూ కలిసిన స్త్రీ ఆమె.

కష్టసుఖాల అస్తిత్వం స్పష్టంగా తెలుసుకునీ కూడా ప్రపంచాన్ని పసిదానిలా చూసి, పొందగలిగే మనసు ఆమెది.

"గులాబీ మొక్కలు పెంచి, పూలు కాయించి వ్యాపారం చేసుకునే వాళ్ళకి మాత్రం అవసరం ఆ విజ్ఞానం" అన్నాను నేను.

అని నేను నవ్వలేదు.

"పోదూ ! ఎప్పుడూ కొంటె మాటలే నీకు" అని తీసి పారేసింది నవ్వుతూ.

"ఎందుకు ఎప్పుడు పుస్తకాల్లోమునిగి తేలుతూ ఉంటారాయన ? వయసు మళ్ళుతోంది కదా. పెళ్ళి చేసుకుని ఓ ఇంటివాడయితే బావుణ్ను కదా" అంది.

"ఈ మాట అతనితో అన్నావా ?" అన్నాను

"నాకు అంత చనువేదీ ?" అంది.

ఒకసారి తేజా ఈ ప్రశ్నకు నా ముఖం మీద కొట్టినట్టు మరీ సమాధానం చెప్పాడు.

"మీరు అంతా 'కూపస్థ మండూకం' అంటారే- అలా తయారయ్యారు. పెళ్ళి సంసారం వీటితోనే వుందా జీవితం? నా ఆశయం వేరు. నా సిద్ధాంతాలు వేరు."

అతని సిద్ధాంతాలు ఆకాశంలో ఎగురుతాయి. కానీ రెక్కలు లేవు. కాళ్ళు భూమికి ఆనవు. కనీసం పద్మిని ఇంటి దగ్గర అయినా ఆనుతాయేమో నన్న నా ప్రయత్నం వ్యర్థం అయింది.

అలా అని స్పష్టంగా తెలిసిందిఎప్పుడు అంటే-

ఆ రోజు అతనూ. నేనూ వీధి వరండాలో వెన్నెలలో.కూచున్నాం. తేజాఏదో పుస్తకం చూస్తుంటే నేనే పట్టుబట్టి లైట్ తీయించేశాను.

పద్మిని పని పూర్తి చేసుకుని రేడియో తెచ్చి మా పక్కన ఉంచి మెట్లమీద కూచుంది.

వెన్నెల్లో కూచుని వుంటే నాకు ఏదో 'ట్రాన్స్'లోకివెళ్ళినట్టు ఉంటుంది.జ్ఞానం తెలిసినప్పటి నుంచి మనసుకు కలిగిన మధురానుభూతులన్నీ పరిమళంలా వచ్చి తాకుతాయి.

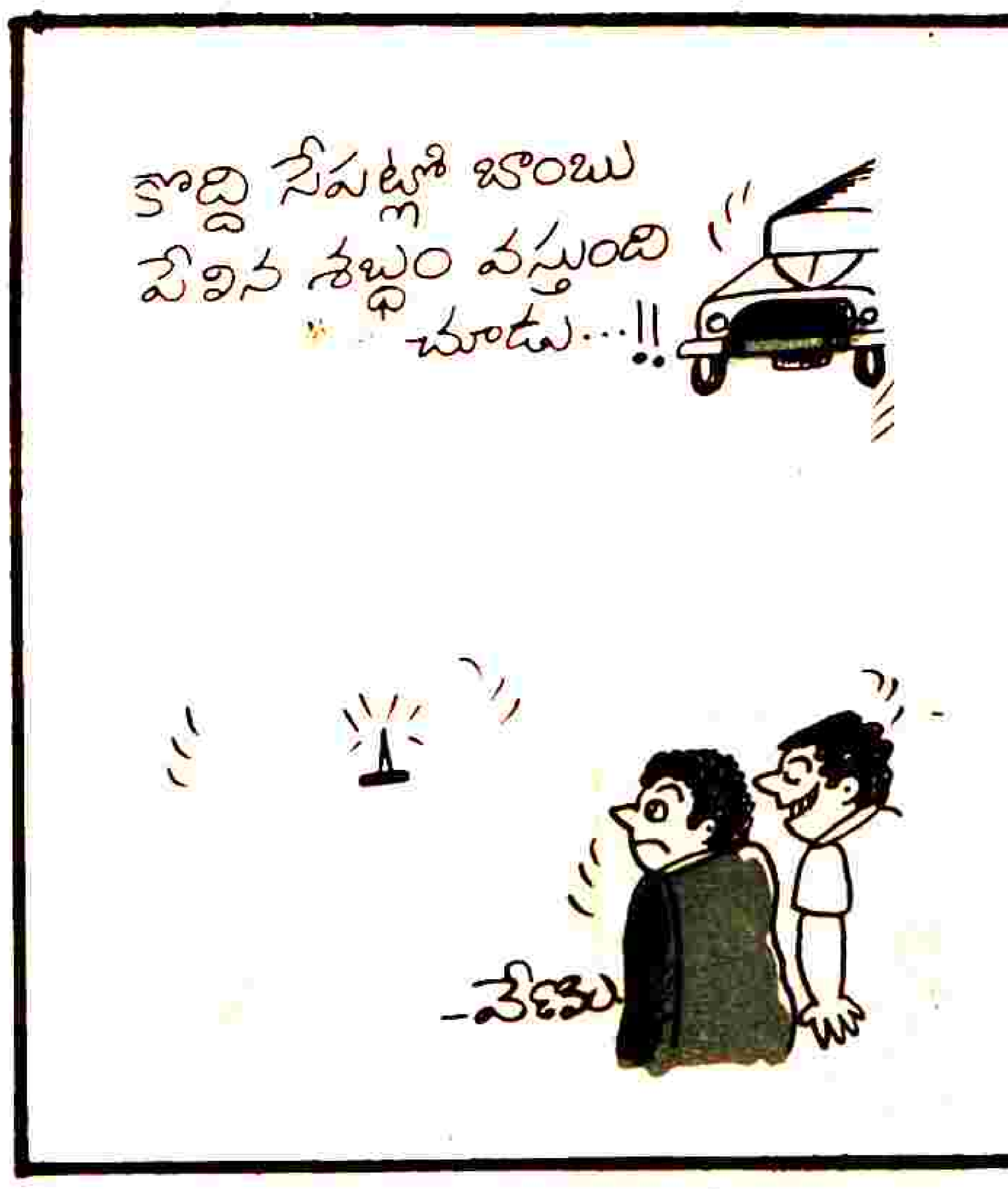

"అసలు ఈ చంద్రగ్రహాన్ని గురించిన ఇంత శాస్త్రీయ విజ్ఞానమూ- ఇలా వెన్నెల్లో కూర్చుంటే గుర్తురాదేం" అంది -నా పసినేస్తం. ఛటుక్కున ఛర్రుమన్నాడు తేజ "అదే మనలోని మౌఢ్యం. విజ్ఞానాన్ని విజ్ఞానంగా చూడడం తెలియదు మనకి. ప్రతిదీ మన ధోరణిలోకి మార్చేసుకోవాలనుకోవడం తప్పు" అంటూ మొదలు పెట్టాడు.

వెన్నెల తెల్లబోయినట్టయి నాకు మనసు చివుక్కుమంది.

అతని ధోరణి మార్చాలనే ప్రయత్నంలోనే ఎప్పుడు వుండే నేను అనాలోచితంగానేరేడియో ఆన్ చేశాను.

'వేదిక లెక్కను వాదం చేసెను
హిమాలయమ్ముపై జెండా పాతెను
ఆకాశంలో షికారు చేసెను-అయినా'

అంటూ 'పింగళి' గారి అంతా వింటారు.

ఆ పాటకు వ్యాఖ్యానం లాంటిది పద్మిని.

"భలే పాట వస్తోందేం" అంది నా వేపు తిరిగి.

తేజాకు కోపం వచ్చినట్టుంది.

మాట్లాడ్డం మానేశాడు. పాట మిగిలింది. విసురుగా లేచాడు.

వచ్చేస్తూ అడిగాడు.

"ఆమెను నువు పద్మినీ అంటావేం?"

ఆ ప్రశ్న చాలాఆలస్యంగా అడిగాడు అతను. మొదట్లోనే అడిగి వుంటే కారణం చెప్పి ఉందును.

ఇప్పుడు అతనికి చెప్పి ప్రయోజనం లేదు. ❋

Authorised Dealer in Crown Colour & Black & White T.Vs.

CROWN-TV

SKANTRONS & KRISONS

COLOUR TV's AND VIDEOs

Esquire
Esquire VIDEO CASSETTE

PHONE : 5711

Simple Video Centre
Professional Video People

DEALERS FOR Esquire VMI, VGP, DEVI & AVM

Airconditioners, Stabilizers & Boosters are avaible here.

P. BOX. No. 33.
13/142,, MANDAPALA STREET,
NELLORE - 524 001.

Specialist in Video Shooting for Marriages, Parties & Any Other Functions